

пристъпното Цариградско патріаршество : Като подчиненытъ на Охридската архіепископія епархїи отъ само начало бѣхъ въ Паскїй църковный отдѣлъ и никогда не бѣхъ въ Цариградско църковно управленіе, и като тѣ еперхїи ся зети и усвоены на тая архіепископія отъ паскїйтъ отдѣлъ и нейна негависимость и самостоятельность быде узаконена въ това исто време, когато и на това патріаршество ся указа мѣсто, въ което дѣлжно бѣше да ся ограничи оно, и като тая независимость и самостоятельность быде всецърковно припозната и освятена отъ дванадесеть столѣтія ; то споредъ кои църковны каноны и правила имало е и има оно право да завладѣва и да присвоява тѣя или другы епархїи и архіепископскѣтъ имъ независимость и самостоятельность безъ всекое попытуваніе Всеобщъ Вселенскъ Църковь ? Що ще каже това любоначально патріаршество и на осмо правило на третій вселенскій соборъ, въ което всички Вселенска Церковь выки велегласно и казва : „Да ся пазѣ и въ другы управленія и церкви по всегдѣка, — щото никой отъ Боголюбивытъ епископы да не тури рѣка на друга епархїя, която по-преди и отъ начало не е была подъ него. И ако е нашель това отъ другаго, то да ся даде назадъ, за да ся не тѣпчатъ отеческы каноны, нито даже чрезъ священнодѣйствіе, за да нѣма мѣсто гордость на мірското обладаніе. . . И така Святый и Вселенскій Соборъ заповѣдува да ся пазятъ заради всекоя епархїя чисти и не-насилованны правата ѣ които ѣ, принадлежатъ още отъ начало и конто споредъ стары обычаи са ся нашли.“ И проч. Като оставаме това своекорыстно патріаршество да отговаря на той Вселенскій църковный вопіющій противу него гласъ, мы ся обръщаме пакъ на свой предметъ.

И така послѣ вышеказанного, що ни останува още да кажеме ? — Да кажеме ли въ заключеніе, що Българскій народъ заборавень быде веке на всегда отъ Бога, или об-